

На Тѣрски и народни гласове са пѣјатъ.

Врема има какъ та обичамъ,
(Има-то ти не наричамъ).

Любовъ-тъ си не показвахъ,

Почета ти азъ забавяхъ;

Любовъ-тъ ми не ъгади

И дрѣги-мѣ любовъ дади.

Да претърпи-ж немамъ сила,

И умирамъ дѣшо мила!

Кат' отивашъ къмъ вѣнчило,

Щешъ ма срѣкнешъ на носило.

Ты до лице и подъ вѣнецъ,

Язъ за текъ стѣденъ мрътвецъ;